

Скарбничка

Сніговик

ПРО СЮРПРИЗИ 3

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

ПЕРЕМОГА НАД СОБОЮ 6

ИСТОРИЯ ПЕРЧАТОК 8

ВЕСЕЛИЙ ENGLISH 9
ПОБУТОВІ ПРИЛАДИ

В МИРЕ ЖИВОТНЫХ 10

СИНІЧКА І ГОРОБЕЦЬ 11

Незвичайний сніговик з'явився в нашому лісопарку. Відвідувачі цього дивного куточка природи, вирушаючи на прогулянку, обов'язково беруть із собою овочі та фрукти для... сніговика.

Сніговик стоїть на затишній галявинці, оточеній соснами й березами. Його ліпили кілька годин і дорослі, і діти. Як і належить, для носа використовували яскраво-жовтогогарячу морквину, для очей – волоські горіхи, а оскільки відра не знайшлося, щоб надіти на голову сніговика, на верхівку поклали велике червоне яблуко. Через деякий час, прийшовши до лісопарку, ми поквапилися до сніговика. Як він там? Ні горіхів, ні морквини, ні яблука вже не було. «Напевно, хтось із тих, що гуляють, забрав», – міркували ми.

Повз нас пробігав лижник. Зупинившись, він сказав: «Минулого разу я бачив, як ви прикрашали сніговика. І горіхи, і морква, і яблуко стали харчами для птахів і звірів. Адже тут господарюють білки і птахи. Я сам і

мої товариші тепер приносимо до сніговика різні ласощі для них». Він вийняв з кишені жменю насіння й висипав його біля сніговика. Вийняв морквину і сказав: «Ось тобі, сніговику, новий ніс. Вибач, але яблук немає», – і побіг далі.

«І як ми не подумали про білок і птахів? – міркували ми. – Узимку їм, як ніколи, потрібна підтримка людей».

Наступного дня ми знову були біля сніговика, але вже з гостинцями. Після нашого візиту на голові в нього було вже не одне, а кілька яблук та два носи-морквини. А ще ми принесли шматки хліба, насіння.

«Усі ці подарунки тобі, сніговику! – звернулися ми до нього, як до живої істоти. – Але ти поділися частуванням зі своїми друзями – білками і птахами! А якщо навіть випадковий перехожий захоче поласувати яблуком або морквиною, не ображайся на нього. Ми провідаємо тебе знову і прийдемо не з порожніми руками. Ти тільки не тань, будь ласка!»

Час прийшов – готує знову
Сніг зимове джерело,
Сукню одягне казкову
Кожне місто і село.

На свята чекають діти,
І бабусі, й дідуся,
До різдвяних свят зробити
Прагнуть краще й більше всі.

Прибираються кімнати,
І готуються столи
Безліч страв смачних
Прийняти –
Ось рецепти вже знайшли.

І, звичайно ж, подарунки!
Скільки тут яскравих мрій!
Вже пакуночки й пакунки
Готувати слід мерщій.

Та чи варто з метушнею
Пропустити головне?
Бути з друзями чи з нею?
Що влаштує мене?

І чи варто лиш чекати
На пакунки й пироги?
Краще радість дарувати,
Визволяти від нудьги.

Тож нехай свята різдвяні
У пригоді стануть нам,
Щоб приємні побажання
Надсилали ми батькам

І палкі слова надії
Говорили щиро тим,
Хто полишив свої мрії
На порозі білих зим.

Ольга Бокова

РОЖДЕСТВО ИСУСА ХРИСТА

2

ГРІН

5

ПОДВІЙНИЙ ПОДАРУНОК

7

РОЖДЕСТВО ИИСУСА ХРИСТА

Лариса Кобзева

Приближался праздник Рождества Христова. Из окон доносились рождественские гимны, и весь город озарялся сиянием разноцветных огней. На улицах можно было видеть улыбающихся людей, которые несли красиво обернутые подарки.

В семье Димы тоже готовились к этому празднику. Дима и его младшая сестра Лена наряжали рождественскую елку. А старшая сестра Ира помогала бабушке наводить порядок в доме. Когда все было сделано, дети вместе с бабушкой собрались у камина в уютной гостиной. Глядя на счастливых детей, бабушка сказала:

– А хотите, чтобы я вам рассказала о Рождестве что-то очень важное?

– Хотим, хотим! – в один голос закричали дети.

– Скажите, внучата, что такое Рождество? – спросила бабушка.

– Рождество – это рождественская елка, которую мы сегодня так красиво украсили, – сказал Дима.

– Рождество – это долгожданные подарки! – высказала свое мнение Лена.

– Рождество – это радостное настроение, – добавила Ира.

Бабушка с любовью посмотрела на детей и ласково произнесла:

– А теперь, мои дорогие внуки, я вам расскажу, что такое Рождество на самом деле.

Дети удивленно переглянулись и с любопытством посмотрели на бабушку.

– Да-да, не удивляйтесь, – серьезно сказала бабушка. – Все то, что вы называли, – это традиции,

придуманные людьми. На самом деле Рождество – это не просто праздник, это День рождения нашего Господа и Спасителя Иисуса Христа.

– Рождество – это День рождения Иисуса Христа?! – изумленно воскликнули ребята.

– Да, мои дорогие, – продолжала бабушка. – Много лет тому назад на Землю пришел Господь Бог, родившись в наш мир в образе человека, чтобы спасти всех людей от греха и смерти.

Дима внимательно выслушал бабушку и неожиданно спросил:

– Если Рождество – это День рождения Иисуса Христа, то тогда мы должны Ему что-то подарить!

– А что же мы можем подарить Иисусу? – удивленно спросила Ира. – Ведь Он же – Бог, а Бог никогда ни в чем не нуждается!

– Самый лучший подарок, который вы можете подарить Иисусу, – это ваши любящие и послушные Господу сердца, – с улыбкой ответила бабушка.

Беседа с бабушкой еще продолжалась, как вдруг в комнату вошли родители. Увидев папу и маму, ребята радостно закричали:

– Папа, мама, мы сегодня узнали от бабушки, что такое Рождество!

– Правда? И что же такое Рождество? – спросили родители.

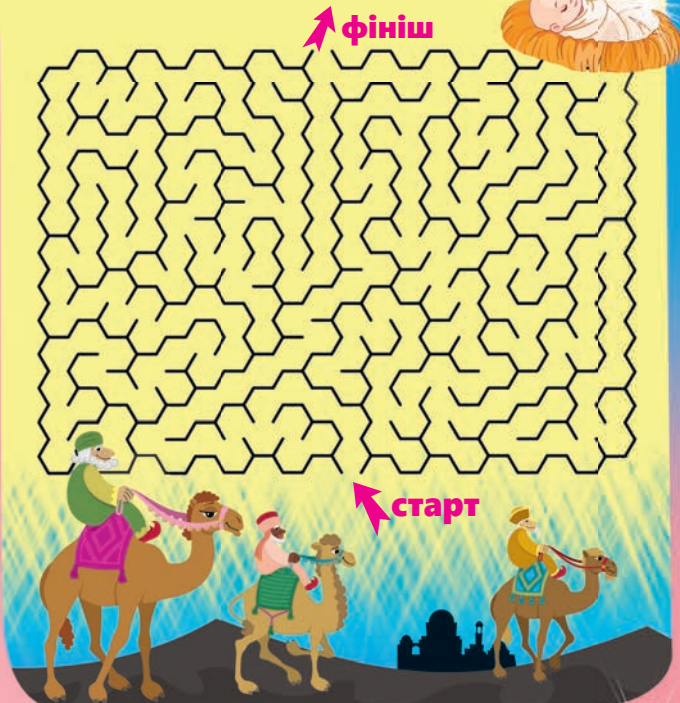
– Рождество – это День рождения нашего Бога и Спасителя Иисуса Христа, Который родился во плоти, для того чтобы спасти нас всех от греха и смерти, – дружно ответили дети.

Они были очень рады тому, что узнали истинное значение этого праздника.

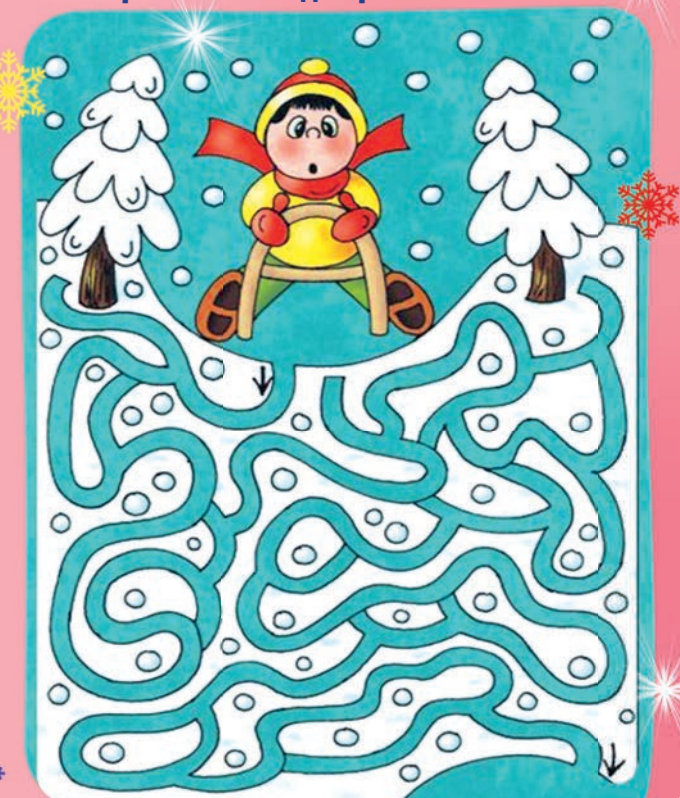
ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

ДОПОМОЖИ МУДРЕЦЬМ ЗНАЙТИ ДОРОГУ ДО НЕМОВЛЯТКА ІСУСА.

Допоможи Миколці з'їхати з гірки. Рухайся за стрілкою і знайди правильний шлях.

РОЖДЕСТВЕНСКАЯ ЗВЕЗДА

Тебе понадобятся:

- 1 полоски плотной бумаги;
- 2 клей;
- 3 ленточка;
- 4 инструмент для квиллинга или деревянная шпажка.

Прекрасна тиха ніч, яскраво світять зорі.
І гордий Вифлеєм в тумані тихо спить.
За містом у печері, в ясельцях на соломі,
Мале Дитя спокійно у пеленах лежить.

Натомлена Марія схилилася над Сином,
І Йосип затуляє у дверях всі дірки.
Бо де ж їм теє знати, що в полі битим шляхом
До них вже поспішають царі-мандрівники?

Вони йдуть за зорею, що в небі ясно світить,
Палає яскравіше понад усі зірки.
І думають, що перші прийдуть, щоб поклонитись,
Та біля вбогих ясел стоять вже пастухи.

А в небесах лунають ще ангельські акорди
І провіщають людям про добру волю й мир.
Та на земній планеті всі люди стали горді,
І зовсім їм байдужий цей Ісуса дар.

О люди, як же ж можна так ставитись до Бога?
Невже, окрім печери, немає місця в вас?
Щоб там міг поселитись Той, Хто Життя й Дорога,
Коли Його запросиш: «Ісусе, йди до нас!»

А Він шукає місця – в чиєму міг би серці
Навіки поселитись і володіти ним.
О, відчини, мій друже, свої сердечні двері
І підеш за Ісусом Його шляхом прямим.

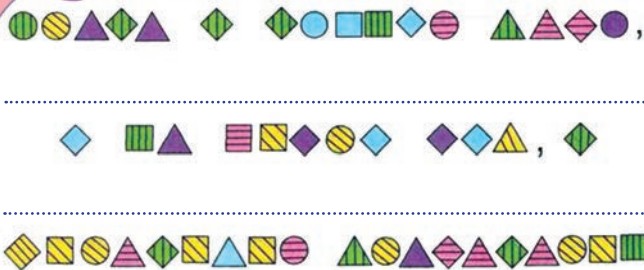
Оксана Гудзь

- 1 Режем полоски бумаги шириной 1,5-2 см. Делим их на одинаковые длинные части. Закручиваем с одного конца с помощью инструмента для квиллинга, но не докручиваем до конца.

- 2 Немного распускаем завиток внутри, чтобы не был слишком тугим. Берем другую полоску и примеряем по длине к завитку. Отрезаем полоску и приклеиваем одной стороной к свободному концу, другой — к самому завитку. Должна получиться форма петельки.

- 3 Подготавливаем 5 петелек с завитками и склеиваем их между собой широкой частью, оставив немного пространства в центре. Получившуюся звезду подвешиваем на ленту. **Готово!**

РАСШИФРУЙ.

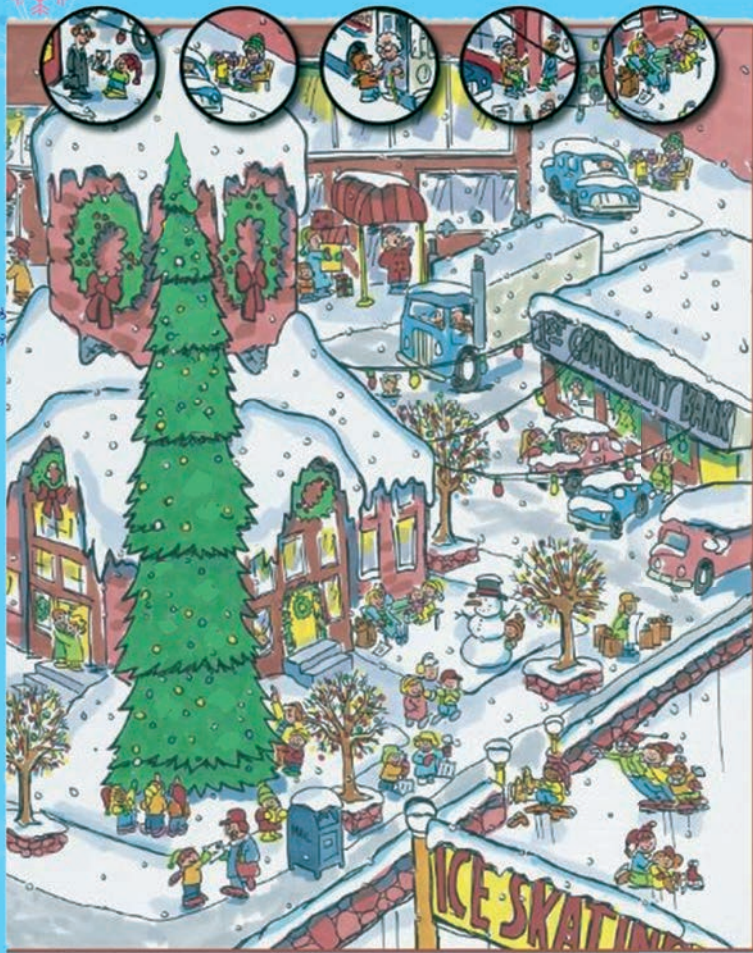

○	С	Ы	Х	У	Л
□	Н	Ш	З	К	Е
△	Б	Ц	О	А	Р
◇	В	И	Г	М	Ч

Разгадав криптограмму, ты узнаешь, о чем поют ангелы на Рождество!

Ключ

ВІДШУКАЙ ФРАГМЕНТИ НА МАЛЮНКУ.

Обведи по крапках і дізнайся, хто зображений на малюнку.

ПРО СЮРПРИЗИ

Сьогодні в родині Дениса сімейне свято. У цей день колись батьки Дениса одружилися. Хлопчик залюбки допомагає матусі підготуватися до свята, адже ввечері мають прийти мамині родичі, а ще всі очікують на прихід двоюрідної бабусі Мальви.

— Мамо, а що таке сюрприз? — запитав раптом Денис.

— Це якась несподіванка, синку, те, на що ти не очікував. Добре, якщо сюрприз приємний, а якщо ні, то призводить до негативних наслідків. Він засмучує людей, а тому, хто його влаштував, теж нічого хорошего не приносить.

До приходу гостей залишалося небагато часу, і матуся вирішила приготувати улюблену страву всієї родини — вареники. Ця новина викликала похвалу на кухні. До них навіть приєдналися малий Юрко і тато. За кілька хвилин пролунав телефонний дзвінок, і татові довелося взятися до справ. Ліплення вареників п'ятирічному Юрчику трохи набридло, і він пішов випробувати нову ігрову автівку. Зрештою в кухні залишилися Денис і мама.

Дениско вирішив трохи розважитися. Хлопчик вирішив

в одному варенику поєднати дві начинки — духмяні вишні та смачний сир. Ця ідея здалася йому просто чудовою! За кілька хвилин він вирішив зробити ще один сюрприз — зіптити вареник, а замість начинки покласти велику ложку цукру. Мама на мить відволіклася, а хлопчик швиденько відкрив цукерничку і взяв трохи цукру для вареника із сюрпризом. Насправді ж це була біла дрібна сіль! Виявляється, зранку маленький Юрко грався на кухні, уявляючи себе шеф-кухарем. Під час гри він пересипав сіль до посудини, де зазвичай лежить цукор, а цукор — до корбочки з надписом «Сіль». Читати Юрко ще не міг, а знав лише окремі літери, ось усе й переплутав. Денис і мама про це нічого не знали.

За годину зібралися гості. Спочатку прийшла тітка Галина з квітучим вазоном, а потім бабуся Мальва з дядечком Миколою. Гості пригадували приємні історії зі свого життя, згадали, як познайомилися батьки Дениса та Юрка. Усім сподобалися смачні вареники, а Денис, затамувавши подих, чекав, кому ж із гостей дістанеться вареник із сюрпризом. Матуся почала пропонувати

гостям м'ятний чай. Вона взяла посудину й побачила, що там сіль замість цукру!

— Юрчику, чому тут замість цукру сіль?!

Поки хлопчик пояснював, у чому річ, Денис кинуло в жар: «О ні, що ж тепер буде? Треба неодмінно знайти цього вареника!» Він вирішив швидко з'їсти свої вареники, а потім замислився і тихенько помолився. Раптом хлопчику спало на думку подивитися в бік Юркової тарілки. Там залишилося три вареники. Напевно, усі інші вареники, що були в каструлі, гості вже з'їли. Денис нахилився до братика:

— Юрасику, давай я з'їм твої вареники, а потім ти зможеш піти добувати свою велику вежу, — пообіцяв він брату.

Денис узяв один вареник, другий, а потім скривився від неприємності. Скільки ж у такому невеличкому варенику було солі! Хлопчик швидко запив це м'ятним чаєм, радіючи, що все закінчилося добре. Щасливі гості розходилися по домівках, а Денис розмірковував про те, що все-таки краще влаштовувати приємні сюрпризи.

Алла Кривоносова

Апельсиновая корзинка

Ингредиенты:

- 4-6 апельсинов
- 1 гранат
- 1 киви
- 1-2 мандарина
- 50-100 г ягод по вкусу (клубника, малина, вишня)
- 1 банан
- 1 груша
- небольшая веточка винограда
- мед
- зонтики гвоздики

Приготовление:

- 1 Апельсины тщательно моем, срезаем верхушки, аккуратно вынимаем мякоть, чтобы получились чашечки. Украшаем апельсиновые чашечки, выложив узор зонтиками гвоздики.
- 2 Фрукты и ягоды тщательно моем и нарезаем кубиками, ломтиками или кружочками. Гранат разделяем на зернышки, виноград — на ягодки. Мякоть апельсина, удаленную из чашечек, можно также использовать в праздничном салате.
- 3 Наполняем апельсиновые корзинки. На дно апельсина выкладываем немного меда, затем наполняем чашечки фруктами, периодически смазывая их медом. Сверху украшаем зернышками граната и веточкой мяты. Наш праздничный фруктовый салат готов.

Приятного аппетита!

Полезные «чипсы»

Ингредиенты:

- апельсины — 1-2 шт.
- сахарная пудра — по вкусу

Приготовление:

- 1 Апельсины помой, сними цедру, чтобы потом чипсы не горчили, и порежь фрукты на тонкие кольца.
- 2 По желанию посыпь ломтики апельсинов сахарной пудрой, дай им немного постоять, ведь образуется сок, который должен стечь. Потом выложи на застеленный пергаментом противень и отправь в разогретую до 100-110 градусов духовку сушиться на часа 4. Можешь попросить о помощи маму.
- 3 Время от времени переворачивай апельсины, чтобы они равномерно высохли.
- 4 Готовые апельсиновые чипсы храни в закрытой банке, чтобы они не заплесневели.

Альпінізм – достатньо складний вид спорту. Восхо́дження на вершини гор̑ потребує хоро́шої фізичес-кої підготовки, смелості, терпіння і концентрації уваги. Сьогодні ми с тобою будемо покорят̑ Еве-рест – височайшу верши-ну мира (8848 м)! Вперед!

Покоряем вершины!

1 ЗАДАНИЕ

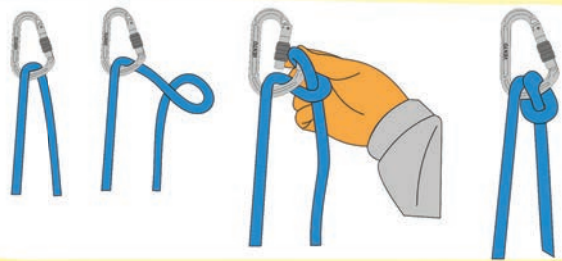
Прежде чем отправиться в поход, необходимо собрать снаряжение и необходимые вещи. Выбери и обведи в кружочек то, что тебе понадобится во время восхождения на гору.

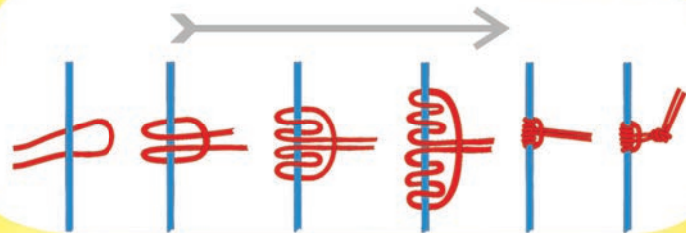
2 ЗАДАНИЕ

В альпинизме очень важно уметь завязывать узлы, которые обеспечивают безопасность восхождения. Их существует огромное количество видов. Но сегодня мы с тобой изучим несколько самых простых. Попробуй с помощью веревки и карабина повторить их.

Итальянский узел. Этот узел обеспечивает высокую силу торможения, а также позволяет осуществлять страховку как на спуске, так и при подъеме.

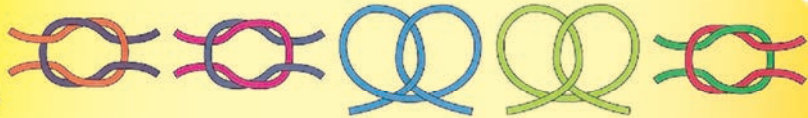
Узел «Пруси́к». Этот узел используется для подстраховки при спуске и подъеме по веревке, обеспечивает прочность и надежность.

Узел «Стре́мя». Этот узел применяется для самостраховки, закрепления веревки к опоре, а также для изготовления стремей и носилок.

Какие веревки завяжутся узлом, если потянуть их за концы?

3 ЗАДАНИЕ

Освоив узлы, ты отправляешься покорять вершину. Преодолев немалую часть пути, ты решил отдохнуть. Но что это? Внезапно тебя настигает лавина! Спасайся скорее!

4 ЗАДАНИЕ

Пришло время перекусить! Альпинист должен иметь большие запасы энергии, но при этом необходимо свести к минимуму вес и габариты продуктов в рюкзаке. Что же тогда лучше брать с собой в горы? Разгадай кроссворд и узнаешь.

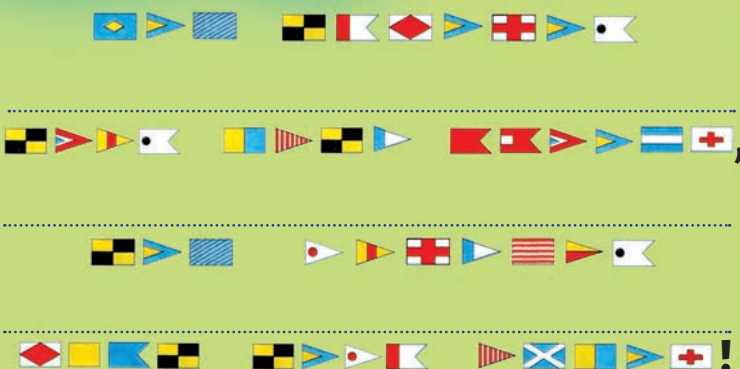
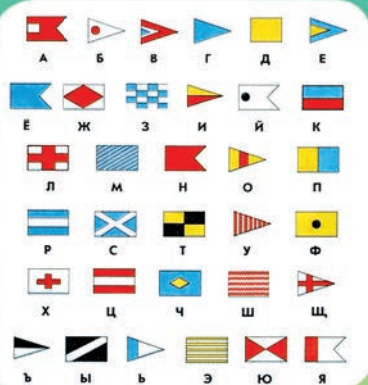
Вопросы к кроссворду:

1. Растворимый порошок, получаемый из коровьего молока путем его сгущения и высушивания.
2. Белое кристаллическое сладкое вещество.
3. Высушенные фрукты или ягоды.
4. Нарезанные и высушенные хлебобулочные изделия.
5. Напиток, настоящий на листьях и травах (по вертикали).
6. Белое кристаллическое вещество, без которого блюда были бы невкусны.
7. Арахис, фисташки, кешью, фундук – это...?
8. Кондитерское изделие на основе какао.
9. Макароны изделия – длинные и узкие полоски теста.
10. Прозрачная бесцветная жидкость, напиток для утоления жажды.

5 ЗАДАНИЕ

Расшифруй криптограмму, чтобы сделать последний рывок и покорить вершину горы Эверест!

Марія Власюк

ГРІН

КОШЕНЯ

Сиділо мирно кошеня
І думало: «Чим гірше я
За кицю-маму і за брата,
Що для усіх на міру злата?
Усі їх хвалять й величають,
До них усі повагу мають.
Ну а яка мені заплата?
Я ж мамин син і братик брата,
Я ж серце добре до всіх мав.
Ніхто про мене й слова не сказав!»
Отак сиділо, сумувало,
Що далі буде – й гадки ще не мало.
Та ось вже виріс котик наш,
Здобув вже досвід, гарний стаж.
Він став поважним і умілим,
Тепер йому все зрозуміло:
Зусиль у праці доклади,
Тоді успішним станеш ти!
Ішов наш котик до роботи,
Йому ж бо треба хліб молоти.
Іде собі і дивиться:
Сидить смиренське кошеня
І думає: «Чим гірше я?»

Сухораба Мирослава

Я тримала на руках теплий пухнастий сірий клубочок, а він, задоволено муркаючи, засинав. Серед усіх кошенят, що народила бабусина кішка, цей був найгарнішим. Його шерсть була пухнастою і сірою з особливим блакитним відтінком.

– Давайте назовемо його, – запропонувала я своїм братикам.

Ми довго підбирали кошеняті ім'я, а тоді вирішили назвати Сірим, тільки англійською мовою. Іноземну мову серед нас знав тоді тільки Павлик, найстарший. Англійську він вивчав у школі упродовж цілого року, тому ми його вважали справжнім знавцем.

– Павлику, як буде «сірий» англійською мовою? – запитала я в братика, що саме виміряв глибину калюжі на дорозі.

– «Грін», – відповів, не замислюючись, Павлик.

Чомусь я засумнівалася, хоч не знала ще

жодного англійського слова.

– Точно «грін»? – запитала я.

– Точно, – відповів Павлик, виливаючи воду з резинових чобіт.

– Ну що ж, тоді будеш Гріном, – звернулася я до сірого клубочка, що заснув у мене на руках.

І тільки тоді, коли почала вивчати англійську мову в школі, я зрозуміла, що ми нашого улюбленого котика назвали не «сірим», а «зеленим», адже «green» з англійської мови перекладається як «зелений», а сірий буде «grey» (грей). Але нашому улюбленцю було байдуже, сірим його називають чи зеленим. Він завжди з радістю зустрічав нас, коли ми приїжджали до бабусі, відкликався на кличку Грін і своєю котячою мовою поспішав «розповісти» про всі свої пригоди, а тоді підставляв свою спинку, щоб ми його погладдили.

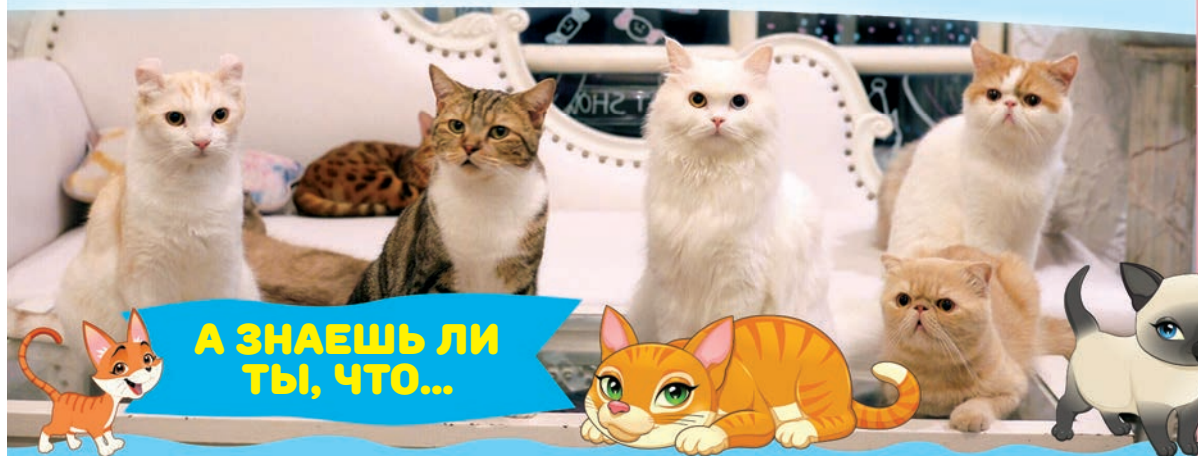
ЗНАЙДИ ПРАВИЛЬНУ ВІДПОВІДЬ.

$$1 + \text{cat} \times \text{cat} = 17$$

$$\text{cat} \times \text{mouse} \times \text{mouse} = 36$$

$$\text{cat} \times \text{mouse} \times \text{cheese} = 72$$

$$\text{cat} - \text{mouse} + \text{cheese} = ?$$

А ЗНАЄШЬ ЛИ ТИ, ЧТО...

В мире набирают популярность «кошачьи кафе»! «Кошачье кафе» – это место, где можно не только заказать вкусную еду, а и поиграть с дружелюбными кошками, которые ждут твоего внимания. Заведения обычно стилизованы под обычную квартиру с несколькими комнатами. Хвостатые спокойно спят на столах и книжных полках, вышагивают от миски с едой до собственной лежанки и благосклонно носят умиленные взгляды посетителей. Удивляет то, что коты не устраивают «склоки» между собой, а провести пару часов с этими красавцами – одно удовольствие!

Первое «котакафе» возникло в Тайбэе (Тайвань) в 1998 году, и туда тут же устремилось множество японских туристов. Дело в том, что в Японии очень сложно держать дома кошек или других домашних животных: это почти повсеместно запрещено условиями аренды. Возможность проводить время с кошками, не создавая себе проблем, понравилась японцам, и с 2004 года в стране открылось несколько собственных «котакафе». А затем идея прижилась и в других государствах, где нет таких проблем

с содержанием кошек дома, зато есть множество людей, любящих этих животных.

В настоящее время поиграть с кошками, угощая чашечкой чая, можно в Вене, Будапеште, Мюнхене, корейском Чхонане и британском Тотнесе. Интересно, что формат общения с животными распространяется не только на кошек. В Японии есть кафе, где можно пообщаться с кроликами, а одно из заведений в этих же целях поселило у себя козу!

Посетить такие заведения можно также и в Украине – «кошачьи кафе» с пушистиком расположены в Киеве, Одессе, Львові, Черкасах, Харькове и Днепре.

РЕБУСЫ

Проведи линию по контуру кота.

– Я не можу це зробити! – вигукнула Тара, стукнувши кулаками об клавіші фортепіано.
– Що трапилося? – запитала мама, витираючи руки об фартух і водночас забігаючи до вітальні.
– Я продовжую припускати безглузди помилок. Я ніколи не підготуюся до завтрашнього конкурсу! – у відчай вигукнула Тара.
– Донечко, тобі все вдасться, – запевнила її мама. – Ти так виснажливо тренуєшся!

Повністю переконали Тару не вдалося, але наступного дня вона одягла свою нову сукню й сіла в машину. Прямуючи з батьками до великої зали, Тара відчувала легке запаморочення, вона дуже переживала. Та ось місіс Стюард, вчителька дівчинки, побачила їх і вказала на три вільних місця поряд з нею.

Перед початком програми чоловік у темному костюмі пояснив правила конкурсу. Як виявилось, рішення суддів буде оголошено після виступу всіх учасників, і тільки п'ять піаністів будуть відібрані до фіналу.

Тара сіла між батьками і дивилася на велике чорне фортепіано, що стояло в центрі сцени. Коли дівчинка слухала інших піаністів, її руки спитніли й стали холодними. Нарешті мама прошепотіла: «Зараз твоя черга». Тара, переживаючи, піднялася й пішла до центру сцени. Сідаючи за фортепіано, дівчинка мовчки помолилася. Поклавши руки на клавіші, вона почала грати сонату. Коли пролунав останній акорд, залу наповнили оплески.

Коли дівчинка повернулася на місце, мама обійняла її. «Це було чудово», – прошепотіла вона.

Після того як усі учасники конкурсу зіграли твори, на сцені з'явилися судді. Тиша заповнила залу. «Вітаємо всіх присутніх», – говорив у мікрофон представник суддівської комісії. – Сьогодні ми чули багато прекрасних музикантів. На жаль, журі не може взяти всіх вас до фіналу. Троє піаністів зайняли п'яте місце, тому до фіналу ми беремо чотирьох». Тара заплющила очі, коли суддя оголошував імена. Хвиля розчарування накрила дівчинку, коли її ім'я так і не пролунало. Вона озирнулася навколо, думаючи, що почула щось неправильно, але переможці проби-

валися вперед на сцену. Тара неохоче приєдналася до оплесків зали і була рада, коли всі оголошення нарешті закінчилися.

– Ти грала прекрасно, – сказала біля виходу місіс Стюард. – Ти – хороший піаніст! Побачимося в четвер, добре?

Тара тільки кивнула.

Наступні два дні, приходячи зі школи, Тара вдавала, що дуже зайнята для того, щоб займатися музикою. Мама і тато поглядали на неї, але вона вдавано не звертала уваги. За день до свого заняття Тара скрутилася клубочком на дивані за читанням книги.

– Таро, ти не будеш займатися грою на фортепіано? – запитав тато, сідаючи біля неї на диван. – Завтра ж у тебе заняття.

– Я не збираюся туди йти, – пробурмотіла Тара, перегорнувши сторінку.

– Чому? Хіба місіс Стюард захворіла чи у від'їзді?

Дівчинка заперечно похитала головою, борячись зі сльозами, які от-от були готові линути з очей:

– Я не хочу взагалі ніколи грати на фортепіано.

– Чому? – запитав тато.

– Тому що я жахливо граю, – Тара шморгала носом і терла очі.

– Це неправда, – заперечив тато. – Ти – чудовий піаніст.

Вони сиділи в тиші, поки він не заговорив знову:

– Ти пам'ятаєш історію, яку ми читали про Бена Карсона?

– Так, – відповіла Тара. – Він один з нейрохірургів, якому вдалося розділити сіамських близнюків.

– Ти знала, що його мама наймала репетитора, бо він був найслабшим у класі? – запитав тато.

– Не може бути! Мені здавалося, він був справді розумний.

– Правильно, так і було, але його оцінки були дуже низькими. Проте це не зупиняло хлопця. Завдяки підтримці мами він сумлінно навчався, і невдовзі успішність Бена покращилася. Він вступив до медичного університету і зрештою став видатним лікарем.

– Як чудово! – вигукнула Тара. – І що ти намагаєшся цим сказати?

– Може, ти б ще раз подумала над своїм рішенням? – відповів тато. – Вибір за тобою.

Твердо вирішивши залишити заняття з музики, наступного дня Тара приїхала до будинку місіс Стюард. Вона щосили намагалася підібрати необхідні слова, щоб повідомити вчительці про своє рішення. Утім, дівчинка відчувала, що чинить неправильно, адже справді отримувала задоволення, граючи на фортепіано. Проте рішення вже було прийняте. Тара підійшла до дверей і натиснула на кнопку дзвінка.

– Привіт, Таро, – промовила місіс Стюард, відчинивши двері.

– Доброго дня. Ммм... Я... Я маю дещо вам сказати, – відповіла дівчинка.

– Заходь, я теж маю тобі дещо сказати, – місіс Стюард запросила її і зачинила двері. – Я вчора говорила з одним із суддів. Він сказав мені, що ти посіла п'яте місце!

– Правда?! – усмішка осяяла обличчя Тари. – Вони справді хотіли взяти й тебе, але не могли. Що ти збиралася мені сказати?

Тара забарилася з відповіддю.

– Ммм... Та нічого такого... – відповіла вона, ковзаючи на стільці.

Приїхавши додому після уроку, Тара зрозуміла: немає значення, що ти ніколи не здобував перемогу в конкурсах. Не варто впадати у відчай і залишати заняття тільки тому, що є люди, які грають краще. Дівчинка вирішила продовжувати грати на фортепіано, незалежно від того, що приготувало для неї життя.

Хелен Лі

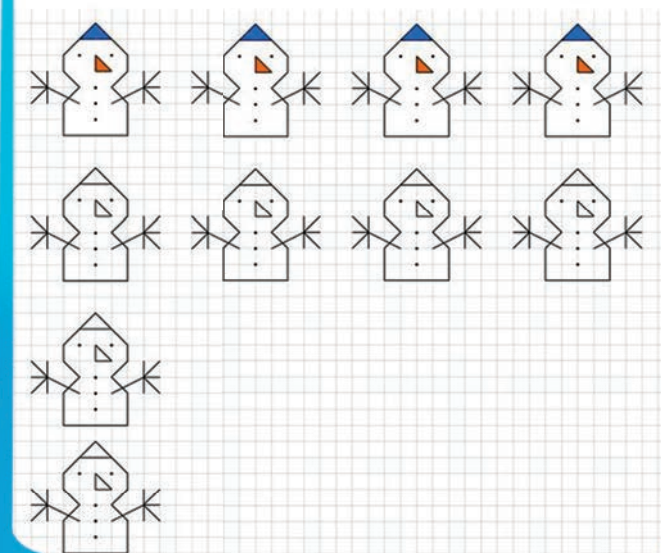
ПОЛІЧИ ПРЕДМЕТИ, ЯКІ
ВМІСТИЛИСЯ В ЧАШЦІ, І НАЗВИ ЇХ.

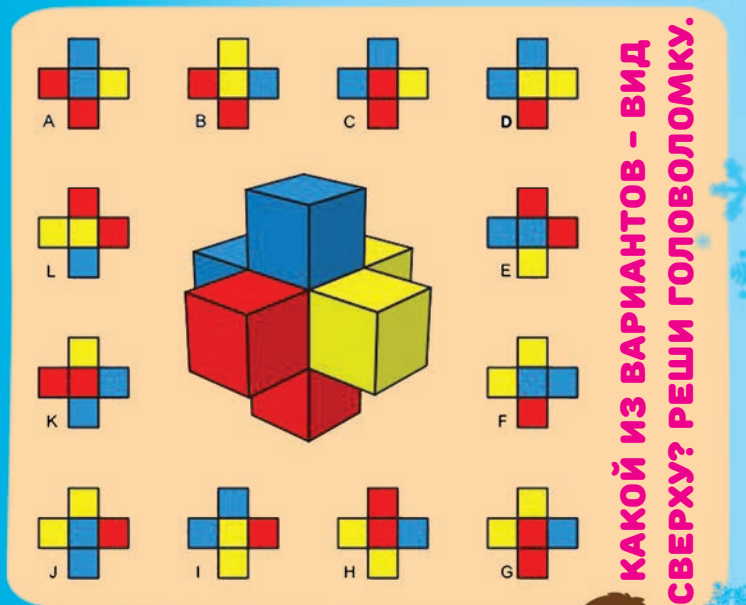
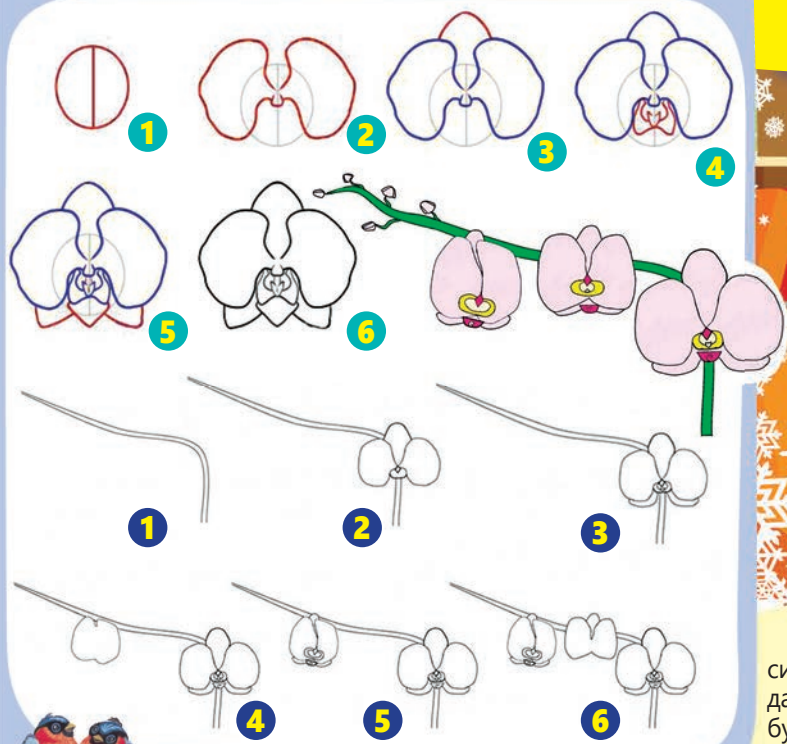
ПОДОЛАЙ
ЛАБІРИНТ.

ПОВТОРИ ПО КЛЕТОЧКАМ РИСУНОК І РАСКРАСЬ СНЕГОВИКОВ.

УЧИМСЯ РИСОВАТЬ ОРХИДЕЮ.

МАТЕМАТИЧНИЙ КРОСВОРД

Розгадай і запиши всі слова.

1. Знак віднімання.
2. У нього три сторони.
3. Знаки для запису чисел.
4. У нього чотири однакові сторони.
5. Таблиця ...
6. Математичний ...
7. Прямая лінія між двома точками.
8. Одиниця з двома нулями.
9. У нього немає кутів.
10. Арифметична дія.
11. Знак додавання.
12. Одиниця з шістьма нулями.
13. Його застосовують для позначення частини.
14. Одиниця з трьома нулями.

ПОДВІЙНИЙ ПОДАРУНОК

Одного зимового дня подружка-сусідка запросила Стефанію на День народження. Який же подарунок обрати для неї? Хочеться, щоб подарунок був потрібний і до вподоби. А ще не дуже дорогий. З такими роздумами Стефочка з мамою ходили по торговельному центру. У відділі квітів Стефа звернула увагу на яскраві квіти у вазоні. Багато насичено-вишневого кольору з великими жовтими цятками квіточок зручно вмонтилися на високих гілочках.

— Які вони милі! Мамо, давай подаруємо подружці ці квіти! Як вони називаються?

— Це орхідеї, — сказав продавець, — прекрасний вибір для подарунка. Якщо за орхідеєю доглядати, то вона всю зиму та весну буде радувати квітами. Улітку рослина відпочине, набереться сили, а восени знову буде квітнути.

От і вирішено! Купили орхідею та ще й прозорого скляного горщика із золотистим обідком.

День народження був веселим. Стефочка потай милувалася чудовими квіточками, що так прикрасили порожнє підвіконня в кімнаті. «От якби і мені хтось подарував такі квіти на День народження!» — мріяла дівчинка.

Минув місяць. Якось Стефа зайшла до сусідки, щоб запросити її на прогулянку. Вона знову побачила на підвіконні свою орхідею. Рослина вже не була такою гарною. Залишилася лише одна квіточка з похилоною голівкою на найвищій гілочці.

— Не люблю вазони. Мороза з ними: поливати потрібно, пил витирати, на підвіконні заважають, обсіпаються, — почула Стефанія слова, від яких їй

стало боляче. Але нічого не вдієш. Подарунок є подарунок! Не забереш же назад...

Ось і літо! Якось мама попросила Стефу винести сміття. Дівчинка вправно кинула пакунок у контейнер і вже збиралася бігти додому, коли її увагу привернув знайомий прозорий горщик із золотистим обідком. Розбитий горщик лежав поруч зі сміттєвим баком, а з нього виглядала... засушена орхідея. Стефочка не могла повірити власним очам. Дівчинка обережно витягла те, що колись було прекрасною рослиною, і побачила, що один листочок та корінчик ще були зелені.

— Мамо, її ще можна врятувати! — забігла Стефочка додому.

Мама знала, що потрібно робити. Спочатку вони обрізали всі сухі листочки та корінці, потім насипали спеціальний субстрат для орхідей у новий горщик і посадили туди рослинку.

Почалися дива. Стефочка радісно спостерігала, як орхідея почала оживати. З'явився другий листочок, потім третій, а міцні корені добре закріплювалися в горщику. На початку осені орхідея випустила гілочку, на якій скоро мали з'явитися квіточки.

— Любов перемогла! — сказала мама.

А 15 листопада на гілочці розцвіла перша вишневого кольору з великими жовтими цятками квіточка.

«З Днем народження, Стефочко!» — якби могла, то весело б вигукнула вдячна орхідея.

— Ти — найкращий подарунок для мене сьогодні! Люблю тебе! — схвилювано прошепотіла дівчинка.

Ольга Бокова

Добрая слава

Семья Николаевых переехала жить в другой город, и Алле пришлось перейти в новую школу. Девочке очень не хотелось расставаться со своими одноклассниками. Теперь нужно было снова знакомиться с учительницей и заводить новых друзей. Но ничего не поделаешь! Папа с мамой успокаивали дочку, говорили, что Иисус уже позаботился о том, чтобы у Аллы были и в новой школе хорошие друзья.

Каково же было удивление девочки, когда в первый день ее появления в классе учительница Вера Григорьевна объявила детям:

— Ребята, это и есть Аллочка Николаева, о которой я вам рассказывала.

— Но откуда вы знаете обо мне? Ведь мы раньше не были знакомы! — в недоумении и смущении спросила Алла.

— Аллочка, добрые дела имеют славу, которая идет впереди человека. Я рада, что в моем классе теперь будет учиться такая ученица.

Вы, наверное, тоже удивились — как это могло произойти? Оказалось, что Вера Николаевна и прежняя соседка семьи Николаевых — школьные подруги. У соседей Аллы на прежнем месте жительства была дочка-инвалид. Алла часто навещала эту девочку, играла с ней, дарила свои игрушки, одежду, делилась вкусной пищей, рассказывала об Иисусе, о надежде на вечную жизнь, где все будут здоровыми и счастливыми. Мама девочки души не чаяла в Алле, и, не скрывая радости, рассказывала своей подруге Вере по телефону о доброй маленькой со-

седке. А подруга, учительница средней школы, рассказывала ученикам о доброте и чуткости девочки, побуждая ребят к тому же.

И надо же было такому случиться! Папа по своей работе должен был перебраться именно в тот город, где жила подруга их соседки, учительница Вера Николаевна. Аллу записали именно в ту школу и в тот класс, где преподавала именно эта учительница, которая не раз рассказывала своим ученикам о замечательной, доброй девочке! Вы представляете?!

Когда родители Аллы узнали от девочки все, что произошло в тот день в классе, папа сказал:

— Давайте поблагодарим Бога за то, что Он делится с нами не только Своей любовью и щедрыми благословениями, но и Своей славой.

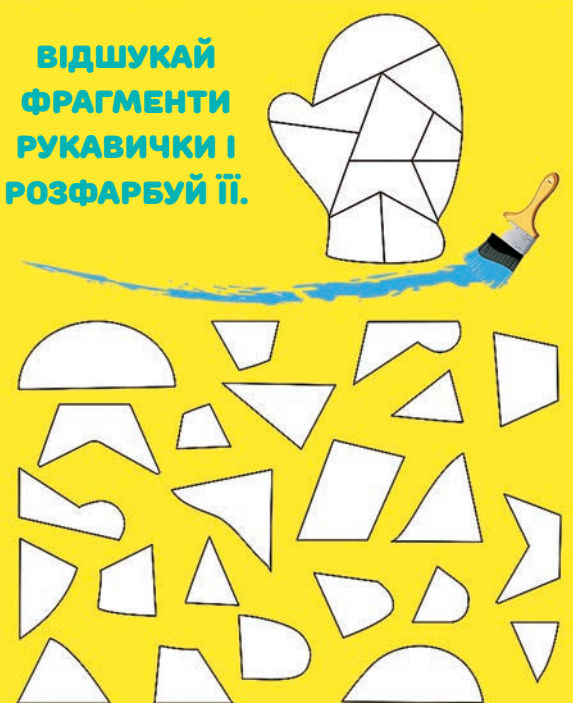

ЗНАЙДИ ПАРУ КОЖНІЙ
РУКАВИЧЦІ І З'ЄДНАЙ ЇХ.

Полічи.

ПІДБЕРИ НЕОБХІДНУ ТІНЬ.

ВІДШУКАЙ
ФРАГМЕНТИ
РУКАВИЧКИ І
РОЗФАРБУЙ ЇЇ.

ІСТОРІЯ ПЕРЧАТОК

Первые перчатки выглядели достаточно экзотично: небольшие мешочки для рук, которые завязывали на запястье. Такие перчатки впервые появились в **Древнем Египте**, уверяют ученые. Позднее в мешочках сделали особый выступ для большого пальца. Считается, что именно в этих перчатках египтянки ели и работали, чтобы не пачкать рук. Одна из самых древних перчаток была найдена археологами при раскопках гробницы Тутанхамона. В перчатке фараона, в отличие от ее предшественниц, все пальцы разделялись.

Древние греки не одобряли людей, носивших перчатки, считая их неженками. В основном они надевали перчатки только для работы. Зато в **Древнем Риме** перчатки носили практически все. Римляне защищали руки не только от холода и грязи, но и от горячей еды. В плотных перчатках брать куски обжигавшей пищи было гораздо удобнее, чем голыми руками, а столовых приборов у них не было.

В **Средние века** перчатки стали пользоваться особым спросом. Забавно, что некоторые из них очень напоминали варежки, как, например, перчатки воинов из железных пластинок или кожаные перчатки охотников. Впрочем, богатые и знатные горожане

носили в специальном мешочке на шее или за поясом.

К XII веку в **Европе** появилась специальная профессия – перчаточник, которая была невероятно почетной. Это ведь сколько нужно умения, чтобы сшить перчатку точно по форме руки, да еще украсить ее вышивкой или драгоценными камнями! Позволить себе такое производство искусства теперь мог уже далеко не каждый.

Наступление **Ренессанса** ничего не изменило. Перчатки как были, так и остались чрезвычайно модным и дорогим аксессуаром. Их делали из льняной ткани, шелка и кожи, расшивали золотом, серебром и жемчугом.

Сам Леонардо да Винчи не остался в стороне от моды и придумал полезные перчатки, предназначенные для плавания и по виду напоминавшие ласты.

Наполеон Бонапарт, французский полководец, считал, что перчатки придают мужчине мужественный и воинственный вид. Известно, что к 1806 году в его коллекции находилось более 240 пар перчаток!

носили перчатки с разделенными пальцами. Самыми красивыми и дорогими были перчатки королей и высшего духовенства, расшитые серебром, золотом и драгоценными камнями.

Особую роль перчатки играли в жизни средневековых рыцарей. Перчатка, брошенная в лицо, означала страшное оскорбление, за которым следовала дуэль. Перчатка, полученная от дамы, была знаком ее особой благосклонности. Обычно такую перчатку но-

Сейчас перчатки носят люди разных слоев общества с разной целью. Главная из них – защитить свои руки от холода. Ассортимент перчаток и варежек в наше время очень радует, поэтому мы можем выбрать для себя самый подходящий вариант для тепла и комфорта.

ЮНІЙ ДОСЛІДНИК

ОСОБИСТА ВЕСЕЛКА

Тобі знадобляться:

- посудина з водою
- ліхтарик
- дзеркало
- аркуш білого паперу

Хід експерименту:

У посудину з водою поклади на дно дзеркало. Спрямуй на дзеркало світло ліхтарика. Відбите світло необхідно спіймати на папір – саме на ньому повинна з'явитися веселка.

Пояснення:

Промінь світла складається з кількох кольорів. Проходячи крізь воду, він розкладається на складові частини у вигляді веселки.

КОЛЬОРОВЕ МОЛОКО

Тобі знадобляться:

- цільне молоко
- харчові барвники
- рідкий миючий засіб
- ватні палички
- тарілка

Хід експерименту:

Налий молоко в тарілку, додай кілька крапель барвників. Візьми ватну паличку, занур її в миючий засіб і торкнися паличкою самого центру тарілки з молоком. Молоко почне рухатися, а кольори – перемішуватися.

Пояснення:

Миючий засіб вступає в реакцію з молекулами жиру в молоці і змушує їх рухатися. Саме тому для досліду не підійде знежирене молоко.

ЛАВОВА ЛАМПА

Тобі знадобляться:

- сіль
- вода
- склянка олії
- кілька харчових барвників
- великий прозорий стакан або скляна банка

Хід експерименту:

Склянку на 2/3 заповни водою, вилий у воду олію. Олія плаватиме на поверхні. Додай харчовий барвник до води з олією. Потім повільно всип 1 чайну ложку солі.

Пояснення:

Олія легша за воду, тому плаває на поверхні, але сіль важча за олію, тому при додаванні солі в склянку олія разом із сіллю починає опускатися на дно. Коли сіль розпадається, вона відпускає частинки олії і ті піднімаються на поверхню. Харчовий барвник допоможе зробити дослід більш наочним і яскравим.

Веселий English

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай і вивчи нові слова.

Appliances Побутові прилади

TASK 2

Make the words - write these letters in right order. Don't forget to number appliances. Утвори слова з поданих нижче літер. Не забудь пронумерувати прилади.

1 E R O F R I A E T R G	2 I N V T I L O E E S	3 A V U C M U E C E A L N R
4 L E T E T K	5 W A N H S G I N H I M A C E	6 W S R S H D E A I H
7 N V E O	8 E S A T R O T	9 N R O I
10 E I X R M	11 W E A O V C I R M N V E O	12 I R H R E D Y R A

Search the words. Знайди необхідні слова.

TASK 3

Search the words. Знайди необхідні слова.

O	M	S	R	G	T	W	N	N	M
H	I	V	N	T	E	A	C	X	I
A	C	A	R	O	L	S	B	D	X
I	R	C	E	A	E	H	S	I	E
R	O	U	F	S	V	I	L	S	R
D	W	U	R	T	I	N	T	H	M
R	A	M	I	E	S	G	T	W	O
Y	V	C	G	R	I	M	K	A	O
E	E	L	E	K	O	A	E	S	V
R	O	E	R	D	N	C	T	H	E
I	V	A	A	D	Q	H	T	E	N
R	E	N	T	B	B	I	L	R	P
O	N	E	O	D	E	N	E	R	F
N	V	R	R	X	U	E	A	A	Q

- iron
- hairdryer
- mixer
- television
- washing machine
- refrigerator
- kettle
- toaster
- microwave
- dishwasher
- vacuum cleaner
- oven

TASK 4

Do the crossword.
Розв'яжи крос-ворд.

Do the crossword. Розв'яжи крос-ворд.

TASK 5

Refresh your knowledge of parts of the house and tell where you can use these appliances. Пригадай слова, які ти вивчав раніше - назви кімнат у будинку. Де ти можеш використовувати ці побутові прилади? З'єднай їх зображення з кімнатами.

В МИРЕ ЖИВОТНЫХ

Условия АРКТИКИ чрезвычайно суровы, однако большинство животных, обитающих в этом регионе, приспособились и отлично чувствуют себя либо в тундре, либо в ледяных водах, которые окружают Северный полюс.

Обыкновенный песец

Песец имеет некоторые особенности, позволяющие ему жить в сложных условиях Арктики. Самой примечательной из них является его мех, который меняет цвет с коричневого (летняя окраска) на белый (зимняя окраска). Густая меховая «шуба» обеспечивает песцу хорошую маскировку и прекрасную защиту от холода.

Полярная крачка

Полярные крачки – самые настоящие покорители природы. Эти невероятные птицы преодолевают в полете свыше 19 000 км в год. Их можно увидеть среди бела дня гораздо чаще, чем любых других зверей и птиц. Благодаря перелетам у крачек бывает по два лета в год.

Белоголовый орлан

Белоголовый орлан является национальным символом Америки. Его зона обитания простирается далеко за пределы Арктики. Встретить эту красивую птицу можно на территории всей Северной Америки – от Канады до Мексики. Орлана называют белоголовым

благодаря белым перьям, растущим у него на голове. Эти птицы нередко ловят рыбу: пикируя вниз, они лапами выхватывают рыбу из воды.

Белуха

Белухи, как правило, предпочитают жить небольшими группами, насчитывающими около 10 особей. Белая окраска прекрасно маскирует их под арктическими льдами.

Лемминг

Лемминги – это мелкие грызуны с длинным мягким мехом. Они травоядные и питаются травой, листьями и корнями растений. Зимой лемминги остаются активными и не впадают в спячку. Перед наступлением зимы они делают запасы, а также для поисков пищи зарываются под снег.

Нарвал

Нарвал – это средний по размеру кит, которого можно сразу же узнать по длинному бивню, выступающему из передней части головы. Этот бивень на самом деле является разросшимся в длину передним зубом. Нарвалы проводят целый год в арктических водах, омывающих побережье России, Гренландии и Канады.

Косатка

Этот зубатый кит принадлежит к семейству дельфиновых. У косатки очень характерная окраска: черная спина, белая грудь и брюхо. Также около глаз имеются пятна белого цвета. Эти хищники охотятся на других морских обитателей, для этого они очень часто собираются группами. В естественных условиях у них врагов нет.

Белый медведь

Белые медведи являются одним из видов хищных млекопитающих. Но в отличие от своих лесных сородичей, они обитают на арктическом побережье и способны в холодной воде вплавь преодолевать большие расстояния. Они также могут быстро передвигаться по снегу и льду. Белые медведи – самые крупные из всех медведей.

Баран Далла

Обитают бараны Далла в субарктических районах Северной Америки. Эти животные очень проворны и ловки, что помогает им в большинстве случаев избегать нападения хищников.

Горностай

Горностай принадлежит к семейству куньих. Это жестокие охотники, которые поедают других грызунов. Зачастую они даже вселяются в норы своих жертв, вместо того чтобы рыть свои собственные убежища.

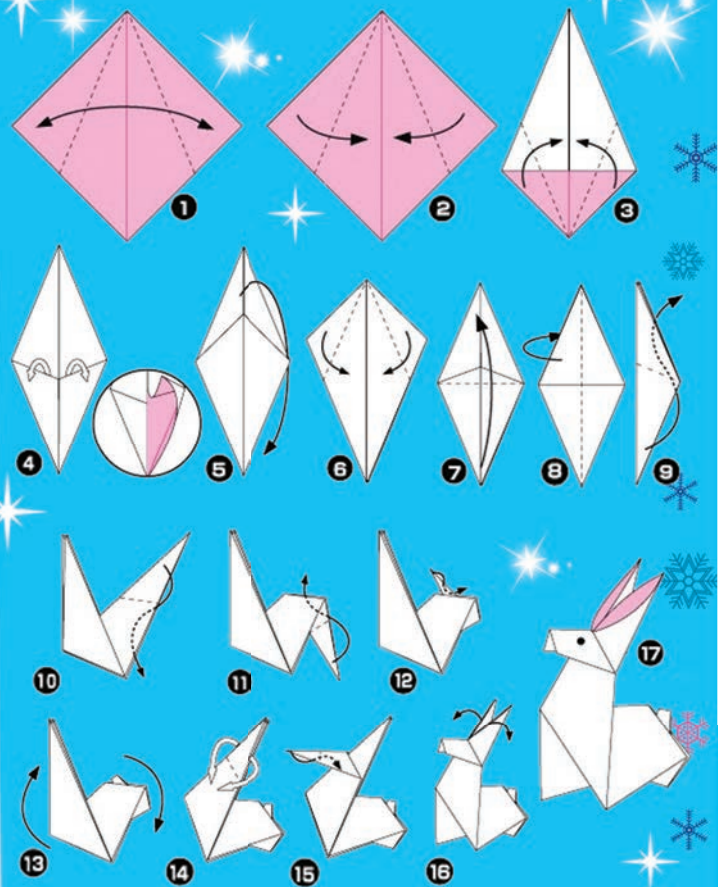
Гренландский тюлень

При рождении детеныши гренландского тюленя имеют шубку желтого цвета. Она становится белой через три дня. По мере взросления животного его окраска приобретает серебристо-серый цвет. У гренландских тюленей толстый слой подкожного жира, который хорошо удерживает тепло. Ласты тюленей служат своего рода теплообменниками: летом через них отводится лишнее тепло, а зимой за счет движений ласт в воде происходит нагревание тела.

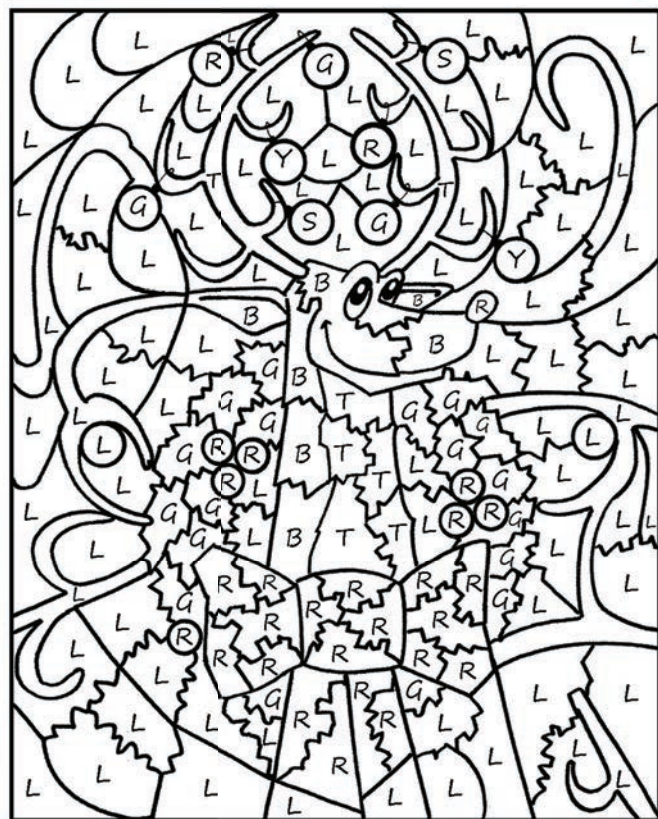
Росомаха

Росомахи являются членами семейства куньих, они славятся своими повадками, превращающими их в одних из самых жестоких хищников. Эти выносливые небольшие создания не боятся нападать на животных, гораздо более крупных по размеру, чем они сами.

ОРИГАМИ

РОЗФАРБУЙ ЗА ЛІТЕРАМИ АНГЛІЙСЬКОГО АЛФАВІТУ.

S = срібний

Y = жовтий

B = коричневий

G = зелений

R = червоний

T = жовто-коричневий

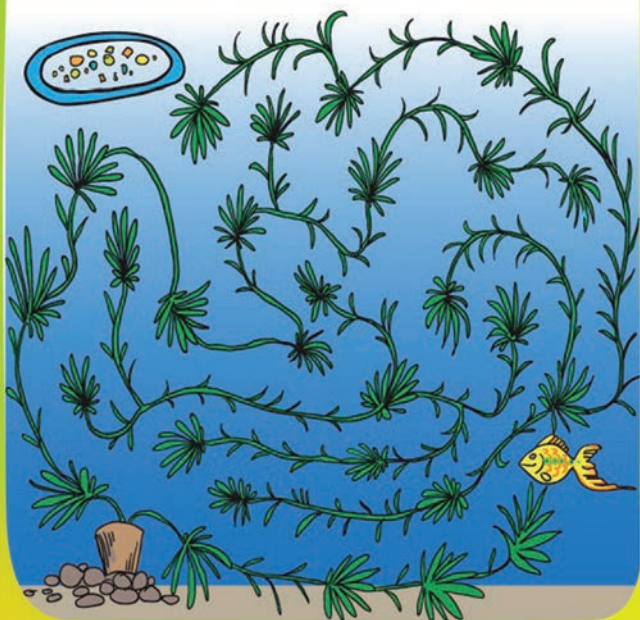
L = салатовий

Найди 7 зверей, которые не делают запасов на зиму.

ФИЛВОРД

Пока хозяин был в отъезде, в аквариуме появились заросли. Теперь рыбке сложно найти дорогу сквозь водоросли к кормушке. Помоги ей добраться до кормушки, чтобы поест.

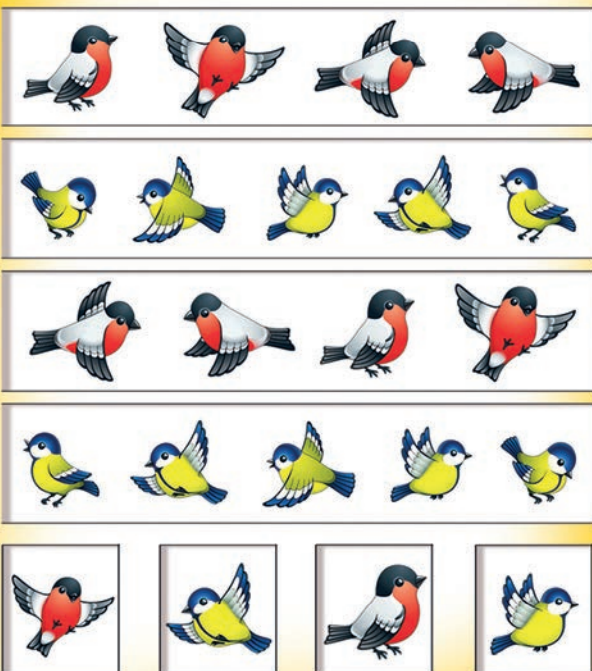
НАЙДИ СИЛУЕТ КАЖДОГО ДОМИКА.

НАЙДИ 5 ОТЛИЧИЙ.

НАЙДИ ТАКУЮ ЖЕ ПТИЧКУ, КАК В КВАДРАТЕ, И ОБВЕДИ ЕЕ.

ПОГАНА ЗВИЧКА

Інна Сосяк

Деякі діти мають погані звички. Наприклад, малюки люблять смикати палець або вигадувати небилиці. Багато дітей постійно їдять солодощі або інші шкідливі для здоров'я «смаколики». У Ярослава була своя погана звичка: він ніколи не доводив справу до кінця.

Якось хлопчик вирішив зробити літак-саморобку. Вирізав усі деталі, склеїв корпус, прикріпив крило та й вирішив, що закінчить пізніше. Чекав-чекав літак на підлозі, доки деталі не розгубилися.

Захотілося Ярославу почитати цікаву книгу. Три сторінки прочитав, картинки переглянув та й відклав, адже згадав про нову розмальовку. На одній сторінці хлопчик розфарбував черевик у клоуна, на другій – фару автомобіля, на третій – жука-рогача та й залишив це заняття тому, що в нього виникла геніальна ідея – поклагодити вантажівку, у котрої відпало колесо. Неповдалі стояла коробка з татовими інструментами, то ж за кілька хвилин Ярослав розібрав машину й акуратно розклав усі частини на підвіконні, щоб потім зібрати її знову. І так було завжди.

Батьки часто говорили сину про те, що розпочату справу треба закінчити. Ярослав розумів це, обіцяв, що більше не буде так робити, але все повторювалося... Та одного дня трапилася подія, яка допомогла хлопцю позбутися цієї шкідливої звички.

Ярослав мав акваріум, у якому було багато рибок. Хлопчик облаштував для них ціле підводне царство: гарно виклав різнокольорові камінчики і мушлі, посадив водорості та навіть насипав «скарбів» – стало в пригоді бабусине намисто й інші прикраси, а також кинув туди монетки. Був навіть водолаз, який випускав через трубку бульбашки.

Того пам'ятного дня хлопчик вирішив почистити свій акваріум. Він узяв стареньку каструлю, налив води, вилловив сачком усіх рибок і випустив їх у ту каструлю. Хлопець уже ретельно помив акваріум, усі скарби та каміння,

склав усе назад і саме закінчував викладати підводного грота, коли зателефонував його друг Артем:

– Привіт! Виходь, є цікава справа! Ходімо до тітки Нори, її собака народила цуценят. Мені тато дозволив одного взяти. Допоможеш вибрати?

– Вже біжу, – не роздумуючи, вигукнув Ярослав. Він подивився на рибку, що спокійно плавали в каструлі, і подумав: «Нічого страшного, їм тут непогано, потім закінчу».

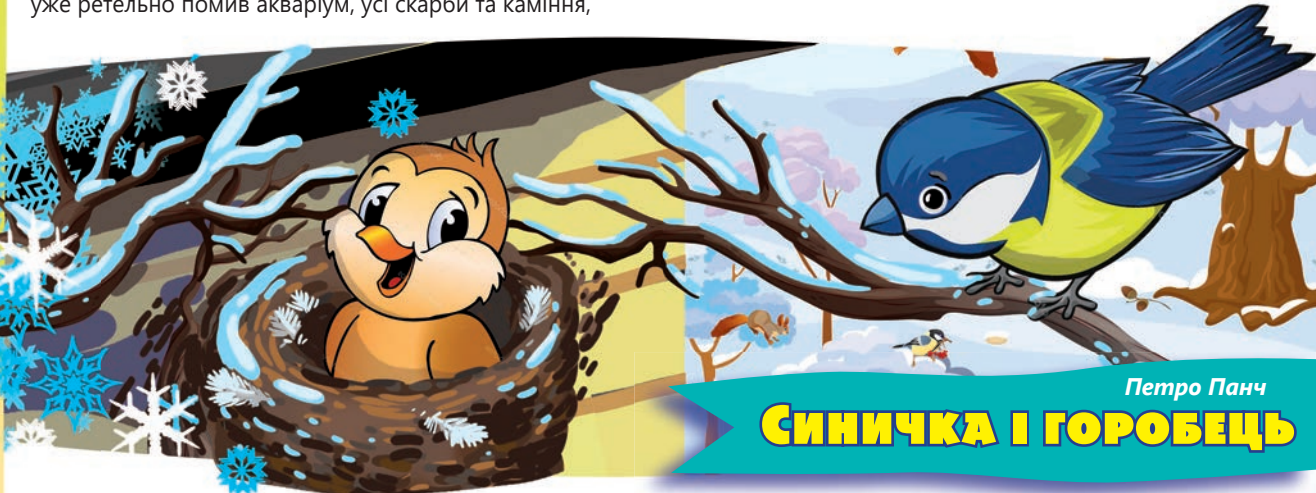
У тітки Нори хлопці побачили чотирьох прекрасних цуценят, що вовтузилися біля своєї мами. Вони довго милувалися ними, придивлялися і зрештою обрали найбільшого чорнявого песика з рудими вухами. Потім друзі облаштували для песика будку, годували його та навіть спробували дресировати.

Ярик повернувся додому не скоро, а коли увійшов до кімнати, то ледь не зомлів від побаченого: зі столу крапала вода, а на підлозі була велика калюжа. Він не помітив, що в старій каструлі була малесенька дірочка.

– Мої рибки! – із жахом вигукнув Ярослав, підбігаючи до столу. У каструлі майже не було води. Рибки широко відкривали ротики та били хвостиками і плавниками по дну в марних пошуках водички.

Хлопчик схопив каструлю, кинувся набирати воду, але, на жаль, для деяких рибок було вже надто пізно. Кілька найбільших рибок загинуло. Ярослав плакав, просив у них вибачення та благав не помирати.

Того вечора хлопець зрозумів, що його погану звичку потрібно викоринювати. Він схилився на коліна і попросив Господа в молитві: «Дорогий Боже, пробач мені й допоможи навчитися доводити всі розпочаті справи до кінця». Так він молився декілька днів. Почали відбуватися дива. Усе змінилося. Ярославу подобалося, що в нього скрізь лад. А коли хлопчик підходить до акваріума та бачить, як рибки відкривають ротики, йому здається, що вони його запитують: «А сьогодні ти закінчив усі розпочаті справи?»

Петро Панч

СИНІЧКА І ГОРОБЕЦЬ

Закінчилося літо, ночі стали холодні, і ластівки відлетіли у вирій – у теплі краї. Зраділи горобці, що тепер легко буде захопити їхні гнізда, проте їх не вистачало на всіх.

Один горобець був найбільш горластий, усіх переміг і захопив найкраще гніздо. Радий, веселий: тепер буде куди сховатися від холоду.

А надворі запанувала зима. Почав уже й сніг летіти. Горобець випурхне з гнізда, сяде на гілку, почистить носик об кору, покрутиться, повертиться – холодно, і назад у гніздо, а воно щільно зліплене, соломкою і пір'ячком вистелене, ніякий мороз не страшний. Тільки їсти нічого, горобець і бурчить:

– Скрізь, скрізь, скрізь зима:

Ні тобі хлібця, ні тобі кашки,
Навіть мушки нема...

Прилетіла синичка, а надворі віхола, сніг, і, мабуть, вона дуже замерзла, бо жалісно зацвірінькала:

– Пусти погрітися!

Визирнув горобець із гнізда і байдуже відказує:

– Зроби собі так, як я, соломки наноси, пір'ячко постели та й грійся, скільки хочеш.

– Наче ти носив, наче ти робив, це ж не твоє гніздечко, а ластів'яче.

Горобець тільки пхекнув:

– Ну то поспівай мені, тоді пушу. Тільки щоб тоненько. А в синички був голосок, як волосок, витягла вперед голівку й зацвірінькала:

– Я по лісу літаю,
Я по стежці стрибаю.
Там десь мушку впіймаю
І жучка не минаю,
Цвінь-цвірінь!..

Прислухалася, аж горобець хропить на все гніздо.

Заснув! Синичка з гілочки на гілочку – і в гніздо, аж цвірінькнула на radoщах, що так тепло. Це почув горобець і прокинувся.

– Хто тут? – закричав.

– Це я – синичка.

– Мені й без тебе тут тісно! Геть, геть!

І давай бити її крильцями. До того розходився, до того розгнівався, що аж гніздо розвалив. Так і посипалося на сніг, а соломка й пір'ячко за вітром полетіли. Мало й горобець не впав на землю. Добре, що поруч був бузок. Сів на гілку й захникав:

– Скрізь, скрізь, скрізь зима, і хатки вже нема...

А синичка тільки цвірінькнула і полетіла.

Анастасія Симонюк

Каріна Лаврека-Кайкуліна

Вероніка Дусь

Луїза Борисова

Еріка Колош

Єва Потарась

Анастасія Мільковська

Артем Суханюк

Діана Заїка

Матвій Корнелюк

Луїза Куц

Андрій Самар

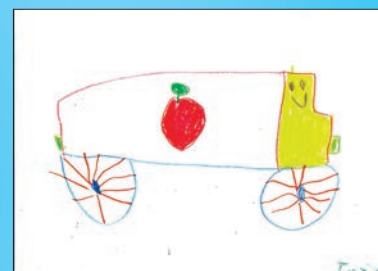
Вова Смик

Елеонора Яценко

Жанна Астахова

Тихон Яценко

НД 10:00

ПРОФІ TIME

з професором
Філіпштейном

Норе.UA
телеканал Надія

Вероніка Гончарук

Богдана Винниченко

Олександра Холостова

Олексій Лаврека-Кайкулін

Богдан Стрижак

Артем Самар

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»

Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

